

MOUDRÝ STRÁŽČE

(PŘÍBĚH ZE SVATÉHO HOSTÝNA)

Text a ilustrace:
Michaela Štastná

**KRÁČEL S HOLÍ
V RUCE V ČERNÉM
HÁVU S KÁPÍ NA
HLAVĚ. VYPADAL
JAKO Z JINÉHO
SVĚTA...**

Byla zima, sněhu málo, ale všude hustá mlha, do níž se halilo všechno kolem, i postavy kráčejí po cestách, vypadající jako přízraky.

Nacházela jsem se zrovna na svatém Hostýně, známém poutním místě, kde tradičně v neděli jezdím nebo chodím na nedělní mši svatou. Sešla jsem z hlavní cesty po schodech dolů k Vodní kapli. Byla jsem ten den sama, ve vnitřním ztišení, vedena jen intuicí. Bývá to tak samozřejmé a jisté, bez jediného zaváhání.

Došla jsem po schodech, s velkou opatrností kvůli náledí, až k vodnímu Prameni Panny Marie (místo, kde se ve 13. stol. stal zázrak a vytryskla voda přímo ze skály, jako odpověď prosících lidí na modlitbu), v hostýnském lese tu dobu tekla velmi tenkým pramínkem.

Najednou zdola, po přístupové cestě zvané Rusavská, zahlédnu kráčet tajemnou postavu zahalenou mlhou, s holí v ruce, v tmavém hávu, s kápí na hlavě. Působivé až mysteriózní zjevení v tak husté mlze. Nacházím se zrovna u jednoho z výtoků, když se po chvíli objeví. Přistoupí ke mně, k místu, kde čerpám svatou vodu. Ohlédnu se po něm. Stojí vedle mne postava muže s tváří zbrzděnou hlubokými vráskami. Pohlédnu mu do očí a hle, pravé oko je skleněné. Chvilí postává a pak se zeptá tlumeným hlasem: „Kde je basilika, kudy tam?“

Ukazuje mi přístupovou cestu a tajemný cizinec pokračuje v cestě se svou holí.

Jsem v takovém meditativním rozpoložení, že ani strach nepocítuji. Toto setkání je výjimečné, velice neobvyklé, až snové, přestože u Vodní kaple obvykle potkávám spoustu různých lidí. Ale dnes, nikdo jiný tam není.

S lahví plnou zázračné svatohostýnské vody (v r. 2014 se mi po napití této vody ukázal uzdravující úsměv svaté Panny...), ale to je jiný příběh), také pokračuji nahoru až na vrchol hory, do basiliky. Při vstupu zažiji veliký kontrast. Z šedého studeného mlžného příšeří vstupují do obrovskými lustry a svítidly rozzářeného prostoru chrámu, plného lidí. Stojím v řadě lidí, podél lavic, když spatřím, jak kolem prochází hlavní loď „můj šaman“. Už bez hole, i kápí má dole a důstojně prochází hlavní loď kolem mne. V jasném světle mu vidím do tváře mnohem lépe, než dole v mlze a docela z blízka. Případá mi zajímavý, vyrovnaný. A hle, v jeho levém, normálním oku, spatřuji mír, pokoj, jedním slovem přijetí.

Nebo to je odpuštění?

Mystický les

Plynutí – splnutí
s existencí

jako Saturn (brána smrti, zkouška), jehož omezující síla a tvrdost, ukáží. S přísností ve výrazu, ale s laskavým záměrem. Výsledkem je, že jsem přestala lpět na hmotě, domu či majetku a stala jsem se pouhým správcem. Užívám hmoty, ale neulpívám na ní. Pravá SVOBODA.

Cesta k uvolnění

V další části roku jsem začala malovat a žít nové téma s názvem: PLYNUTÍ, SPLYNUTÍ S EXISTENCÍ.

Tato téma mi přineslo opět více svobody. Žena na obraze se položí na vodní hladinu, hlavou napřed, uvolněně s jednou rukou za hlavou a nechává se unášet proudem života v důvěře, s pohledem upřeným na nebesa nad ní. Ví, že ji život ochrání a podpoří, když bude v souladu s Existencí...

To je ukázka z mých obrazů a prožitků. Každý rok má své nové téma, které mi Život připraví a moc mě to, v tomhle partnerství, baví. Zjišťuji, že Život si zaslouží důvěru, i když je to zpočátku mnohdy nepředstavitelně těžké. V zásadě jde o drahé a vzácné poznání: „Zachraň něčí duši a ona zachrání tebe.“

Ale stojí za to. ●

Červený les

Kdo ví, co se zračí v jeho osmahlé tváři, ve vráskách vyrytých nelehkým životem...

Doma jsem ztvárnila vzpomínku na něj jako „Šamana a Moudrého strážce“, protože dokázal v mé představě překročit propast velké bolesti. Oslavuji v duši s „Učitelem přijetí“ VELKÉ SMÍŘENÍ. Maluji v noci vrásčitou tvář „Šamana – Saturna“ uhlím na červeném pozadí, jehož nitro je vzácné a krásné. Jedno oko hledí otevřeně a přímo, hluboce, soucitně a vědomě. Druhé oko zamlžené hledí do nitra, do světa Pravdy. Setkání světla a tmy v jednom.

„Dosáhnout své milosti v zemitosti...“
Následující čas se stal velmi těžkým. Setkání bylo jako proroctví, že nás potká tvrdá zkouška ve hmotě. Neznámý se stal moudrým učitelem, něco